

Berlingske politiske og Avertissements-Tidende

Udgivet og forlagt ved Brødrene Berling. Redigeret af M. L. Mathanson.

N° 72.

Mandagen den 25de Marts.

1859.

Indenlandske Efterretninger.

Kjøbenhavn, den 25de Marts.

Igaar blev, som vi have berettet, Frue Kirke atter aabnet til Gudstjeneste. Hele Kirken var opfyldt af Tilhørere, og efter endt Høimesse indviede Hr. Probst Tryde med Høimesse betegnende Ord Thorvaldsens herlige Døbefond, der for første Gang skulde afbenyttes. Den store Kunstner, hvem man skylder saa uendeligt meget med Hensyn til Frue Kirkes hele nuværende imponerende Indre, overvar selv den heiligtidelige Handling og stod fædder til det første Varn, der fra hans Døbefond indlemmedes i den Kristne Kirke. Varnet var Profet for Freuden, Thorvaldsens Kunstneren. — Frue Kirkes Indre gjør, saaledes som den nu er decoreret, et Indtryk, som kun den, der selv har seet den, seet den fra den store Hovedindgang, kan gjøre sig noget Begreb om; kun er det Slæde, at Christusfiguren, der dog er og maa være Hovedfiguren, ikke er saa vel belyst som de øvrige Figurer, og det vilde være af stor Betydning paa Totalindtrykket, hvis det var muligt at gjøre Noget til at afhjælpe hui Mangel.

— Vi have i vor sidste Meddelelse af Finantsregnskabet for Aaret 1837 anført, at Statsgjelden den 1ste Januar 1838 var Rbd. 125,721,314, og den 1ste Januar 1837 " 127,108,918. Den blev altsaa i Aaret 1837 formindsket med 1,387,604 Rbd., skjøndt Afdraget paa Statsgjelden i Regnskabet kun er anført med 880,928 Rbd. Grunden til denne betydelige Difference ligger i følgende Oplysninger, som gives i Finantsberetningen.

- 1) Statsgjelden er ved Contantbetaling af de 880,928 Rbd. blevet formindsket med et Nominalbeløb Rbd. 1,020,259. 83
- 2) Imod en Obligation, som horte til Activerne — stor Rbd. 328,282. 36 f. — har Statskassen modtaget Statspapirer til Beløb Rbd. 329,479. 91 f., som blev afkrevedt paa Statsgjelden " 329,479. 91
- 3) Ved Proscription, ved Reducering fra en lavere til 4 pCt. Rentefod, samt ved Dødsfald blandt Livrente-Interessenterne " 87,864. 22

Dette udgjør ialt den ovenomtalte Summa Rbd. 1,387,604.

Af Gjelden forrentes, indenlandsk:	
Rbd. 10,463. 32 f. til 6½ a 6 pCt.	
" 1,310,725. 17½ f. " 5 pCt.	
" 865,100. " 4½ "	
" 9,643. 72 f. " 4½ "	
" 63,079,852. 83½ f. " 4 "	
" 407,014. 95½ f. " 3½ "	
" 1,039,395. 19 f. " 3½ "	
" 1,484,634. 3 f. " 3 "	
" 1,445,885. 18 f. mod Livrente.	
" 33,282. 46 f. hvoraf ingen Rente svares.	

Rbd. 69,685,996. 95½ f.

Af den udenlandske forrentes:

Rbd. 11,564,494. 69 f. til 4 pCt.	
" 44,462,931. 24 f. til 3 "	
" 7,891. 48 f. hvoraf ingen Rente svares.	

Rbd. 56,035,317. 45 f.

Vi maa her bemærke, at den 4 pCt. udenlandske Gjeld skyldes i Holland, Belgien og Frankfurt og den 3 pCt. i England. Den sidstnævnte Gjeld afbetales ved succesfuld Opløb og ved en spænkende Fond. De anførte 44,462,931 Rbd. ere altsaa kun at betragte som et Nominal-Beløb; i Virkeligheden bliver denne Summa, da Opløbet hidtil er steet med 30 a 25 pCt. under pari, langt mindre.

Af Finantsberetningen erfares, at, naar man endog antager (som vi ikke gjøre), at Afdrag paa Activerne samt Restancerne alle ere regnet af de afværende Ind-

tægter, disse dog overstige Udgifterne (Afdrag paa Statsgjelden fraregnet) med 615,294 Rbd. Det er altsaa denne Summa (omtrent ½ pCt. af den samtlige Statsgjeld), som af Statskassens regulære Indtægter kunne anvendes til Afdrag paa Statsgjelden; men da der til Afdrag er medgaaet en constant Betaling af 880,928 Rbd., saa maatte man af Restancerne og Activerne i Aaret 1837 afbenytte 265,634 Rbd.

Man maa iøvrigt ikke tabe af Sigte, at, skjøndt der til Afdrag paa Statsgjelden kun er medgaaet en constant Betaling af 880,928 Rbd., har man dog med denne Summa seet sig istand til ved Opløb af Obligationer at afbetale paa Statsgjelden 1,020,259 Rbd., en Summa, som alle Partier have fundet tilstrækkelig, naar den aarlig kunde udredes af Statskassens regulære Indtægter, uden at man havde nodig at formindskte Activerne.

Vi have allerede i vor sidste Referat gjort opmærksom paa Beretningens Indledning og de mærkelige Ytringer, som deri forekomme, fordi disse antyde en Forandring med de separate Ræsker eller Fonds og med Afsettelsen af Regnskabsform, i hvilket vi da kunne vente, at baade Ræskebeholdningerne og de udestaaende Restancer turde werde optagne.

— I Lovet af de to sidste Uger er der endvidere indbetalt til Magistraten omtrent 1950 Rbd. til de Vandløbslister; af denne Sum ere 358 Rbd. indkomne ved Forestillingen af det Tournairelle Selskab. Ligesom allerede en betydelig Deel af det Bidrag, Kjøbenhavnerne have ydet, er tilveiebragt ved sceniske Forestillinger og Mafferader, saaledes seer man nu atter to Mafferader anmeldte, af hvilke Indtægten skal tilfalde de Vandløbslister; begge ere de anførte til den 1ste April, den ene, for hvilken en fluttet Committee staaer i Spidsen, paa Enighedsbævn, den anden, som Hr. K. J. Knirsch foranstalter, i Hôtel d'Angleterre.

— I "Sovngjængersten", som Balletmester Benoni har indrettet for det hamborgske Theater, har Zomfru Grubn gjort overordentlig Vælle. Det mest larmende Applaus yttede sig, da hun ved Slutningen af Balletten dansede en Gallopade med Hr. Benoni. I det Hele taget kappes de hamborgske Blade i at beskrive og heit vurdere hendes fortrinlige Dans.

— Den indenrigske Post har ikke bragt os noget Nyt. Den indtraadte Frost har overalt standset Skibsfarten, og det overordentlig stærke Sneefald har ogsaa i nogle Dage standset Landfarten. Fra Narhuns hedder det, at man, saa at sige, har været indfæet.

— I Ugen fra den 16de til den 23de dennes ere her i Staden Copulerede 9 Par; fødte 68 (32 Dreng, 36 Piger); Døde 65 (15 Mand, 22 Kvinder, 13 Dreng, 13 Piger); saaledes ere 3 flere fødte end døde. — De angivne Dødsårsager ere: Alderdom 7, Veenebber 1, Betændelsesfeber 3, Brystsyge 8, Cachexie 1, Dræbt ved Andre 1, Dødsfald 3, Feber 1, Forhædelse 1, Gulsot 1, Indvortes Svagbed 3, Rigdom 2, Kirtelsvaghed 1, Koldbrand 1, Krampe 6, Kraft 1, Nervesfeber 1, Rysfeber 1, Rosenfeber 1, Starlagensfeber 2, Slag 1, Slagflod 4, Strubehoste 1, Svindot 4, Typhusfeber 1, Batterot 2, Uangivne Sygdomme 2.

Udenlandske Efterretninger.

(Vi have i Formiddag modtaget Hamborg-Post fra i Fredags og tillige engelske Aviser til den 19de ds. Debatte om Kornloven endte først Mandagen den 18de og Resultaterne vare, at 195 have stemt for Hr. Villiers Forslag, og 342 imod det. Her var altsaa en Majoritet af 147 Stemmer imod Forslaget. Det er mærkeligt, at baade den indenrigske Minister Lord John Russell og den udenrigske Lord Palmerston have været blandt Minoriteten, og have folgeligen stemt for Hr. Villiers Motion. Blandt de bemærkede Talere, som i de sidste Dage have talt mod Forslaget, var Sir

Robert Peel, og for Forslaget Hume, D'Connell og Harvey. Vi give idag Slutningen af Lord Melbournes Tale og Fortættelsen af Handelsministerens. Premierministerens Ytringer have været Gjenstand for alle Blades (uden Hensyn til Farve) alvorlige Critik. Nedenunder finder man "Couriers" Bemærkninger over Udsaldet af Debatte. De øvrige Forhandlinger, som bleve foretagne i Parlamentet, ere ikke af sænderlig Interesse. Fra Jamaica og øvrige vestindiske Der vedblive Efterretningerne at være foruroligende; Negerne gaa orkesløse omkring og ville ikke arbejde uden mod en overdreven Daglon, som Planterne umuligen kunne tilstaae. Forfællige Banker i Nordamerika have atter suspenderet med Betaling af Mynt, dog haaber man, at dette vil blive arrangeret. Iøvrigt indeholde de engelske Aviser ingen Nyheder. Det londonste Kornmarked bliver kun meget sparsomt forsynet med engelsk Hvede, dog bliver dette igjen erstattet ved Tilførsel af fremmed. Kornmarkedet har dog i det Hele været bedre end med sidste Post. I Hamborg have de vækstfælle engelske Efterretninger havt Indflydelse paa Prisen af Hvede, som er falden 10 a 15 Rigsdaler pr. Last. — Fra Portugal og Spanien have vi med Dagsposten ingen Nyheder, dog lader det til, at der foretaar os vigtige Nyheder fra Krigsskuepladsen i Spanien. — Helt ikke denne Post bringer os noget Afgjørende om det franske Ministerium. "Messager" angiver følgende: Marshal Soult Præsident og Krigsminister, Thiers Udenrigsminister, Passy Indenrigs-, Dupin Justits-, Humann Finants-, Duperré Marine-, Willemain offentlig Underviisnings-, Sauzet offentlige Arbejds- og Dufoure Handelsminister. Vi maa imidlertid oppebie Posten imorgen, som nok vil bringe os det nærmere herom. De franske Blade give en Beretning efter nyopstillede Blade, ifølge hvilke Admiral Baudin har attaget den engelske Minister Pakenhams Mægling mellem den franske og mexicanske Regjering, og Bladen og Kjendtlighederne foreløbigen skulle ophæves. Men disse Efterretninger trænge vel til nærmere Bekræftelse. — Det belgiske Repræsentant-Kammers Debatte om Udsættelsen af Luxemburg ere nu sluttede, og den definitive Afgjærelse vil finde Sted den 19de dennes. Allerede af de 3 Afstemninger, som have fundet Sted den 18de, ere med overveieende Majoritet Udsaldet til Fordeel for Ministrene. Nedenstaaende Artikel "Belgien" giver nærmere Underretning herom. — I Stortinget er senest imorgen og uden Debatte Regjeringens Forslag blevet antaget, at den norske Bank indtil videre ikke skulde gaae over til at blive en privat Bank. — En af Penios første og iorigste Talemand, Baron Boght, er død i Hamborg i sit 87de Aar. — I Tyrkiet lader det til, at man for Alvor rustet sig til Krig. Iøvrigt har Posten ikke bragt noget væsentligt Nyt.)

England.

— Om Resultatet af Kornloven hedder det i "Courier": Dette Resultat er ikke kommet uventet for Nogen, som kjendte det Mindste til Meningerne Standpunkt i Underhuset; det sandsynlige Resultat af Afgjærelsen er i flere Dage blevet beregnet i alle de "ledende" Clubber i Byen, og intetsteds har man ventet mindre end en Majoritet af 100, medens Nogle, som havde temmelig god Leilighed til at kunne rigtig vurdere Hærgers-Partiets og Frihandels-Partiets respective Størelse, endog vare forberedte paa en Majoritet af næsten 200.

At Meningen maatte være saaledes i en Forsamling, der, som Underhuset, næsten ubestridende bestaar af store Jordegodeiere eller disses umiddelbare Repræsentanter, funde man naturligvis have ventet, og dette Resultat afgiver til samme Tid en fuldkommen Rejsefærdiggjærelse for den neutrale Politik, som Ministrene have anført det for rigtig at følge med Hensyn til dette Spørgsmaal. Naar Folket er beredt til at yde Kronen den frastige Bistand, som satte William den 4de og hans sønstitutionelle Raadgivere i Stand til at opføre sig

flækkerne; naar Folket er saa enigt, at et liberalt Ministerium kan opløse Parlamentet paa Grund af Kornlovespørgsmaalet, uden derved at forraade Landet i Ryernes Hænder; naar de Liberale i Irland blive breddede for den ubegribelige Illusion, som bringer dem til at troe, at en kunstig Forhøielse i Prisen paa Næringsmidlerne er gavnlig for et Land, som ved et odelæggende System af Regjeringen er forømt til en periodisk tilbagevendende Hungerød; — da, og først da vil det stemme med et Ministeriums Pligt, der er betruet omforgen ikke for een men for alle de store Interesser i Landet, at træde dristigt frem og sætte sin Existence paa Spil paa den frie Handels Forsvar, ligesom Grev Grey's Cabinet satte sin Existence paa Spil paa det repræsentative Systems Forsvar.

Vi ville ikke trætte vore Læsere med en Gjentagelse af de Argumenter, der ere anførte til Fordeel for fri Handel med menneskelig Føde. De, som have fulgt Diskussionerne og endnu ikke ere overbeviste, maa man give Tid til Eftertanke, og de, som ere overbeviste, behøve ingen Argumenter for at lede deres Dom, men kun Opfordringer for at anspore dem til Anstrengelser. Fra det første Dieblis have vi søgt at overtøye vore Læsere om, at man af det nuværende Underhus ikke kunde vente sig nogen Rettelse i vore Hungersløve. Hvis de forfættelige Valgberettigede, ikke ferend et almindeligt Valg finder Sted, blive rigtig oplyste om dette Spørgsmaal, vil et Underhus lig det nuværende blive valgt, og da vil den frygtelige Lære, som den physiske Styrelses Forsvarere have fremsat, blive realiseret i en Grad, som kun Gaa endnu vente sig.

Tiden er nu kommen, at alle de, som i lige hoi Grad ønske at befrie Landet fra et lavt Aristokratiske Undertrykkelse og fra de revolutionaire Nordbrænders odelæggende Voldsomhed, maae forene sig sammen for at virke. Vi staae for Dieblisset mellem begge, og en action, ikke en passiv Politisk kan alene afvende den ene eller den anden af de tvende Ulykker, som true os. Det er nu Tid, siger "Morning-Chronicle", "for Anti-Kornlovs-Associationer at forege deres Antal og udvide deres Virksomhed. De maa bestræbe sig for at forstærke Kundskabens Lys, indtil dets Klamme bliver utaaleligt for de Bøfener, som lufte om i Mørket. Lad dem sætte korte og tydelige Fremstillinger af Fakta, som oplyse Haandværkerens, Landmandens og Daglønnerens sande Interesse, i Dialekt blandt Folket. Lad dem udsende duelige Mænd, som i Taler kunne gjøre de væsentligste Puncter af dette almene Spørgsmaal anstuelige for Folkene i Fabrikkerne og Indbyggerne i Landsbyerne. Oplysningens Agitation maa være gavnlig. Den vil faae Mængden til bedre at forstaae sin private Interesse og sine offentlige Pligter."

Disse Bemærkninger ere fortræffelige, men der behøves noget Mere. Der maa ikke alene være Jær og Anstrengelse, men der maa ogsaa være en vel disciplineret Forbindelse for at gjøre et heldigt Udfald sandsynligt. Der maa være en stor Association i Hovedstaden, (omtrent som den katolske Association, der bevirkede den religiøse Emancipation i Irland) ved Foregreninger over hele Landet, og ved Oprettelsen af disse Associationer maa man vogte sig meget for, ikke at indblande uvedkommende Materier. Noget Saadant maa gøres, eller vi maae undværlig se den stjernende Brodsstat — indtil Taalmodigheden er udtømt.

Handelsministerens P. Thomsons Tale.

— Angaaende Kornlovene sagde Herr P. Thomson i Underhuset, at hvis man spurgte ham om det efter hans Mening var gavnligt for Landet at forandre det nuværende System, vilde hans Svar være Ja. Hvis man spurgte ham om det ikke endog vilde være bedre at have en fri Kornhandel, vilde han ligeledes svare Ja. Men naar han erklærede dette, indsaae han fuldt vel, at der vare betydelige og vægtige Interesser, som det var nødvendigt at tage Hensyn til, og at man for at gjøre nogen Forandring maatte give passende Tid. Endog de, som ikke vare tilbøjelige til at understøtte denne Ansøgnelse af Sagen, vare dog forpligtede til at deeltage i Diskussionerne, naar Huset constituerede sig som Committee, og da vilde de have Leilighed nok til at opponere mod eller forsvare de Propositioner, som bleve dem forelagte, og der vilde han ogsaa fremlægge sine egne Planer, som Huset da kunde antage eller ei, ligesom det fandt for godt.

Spørgsmaalet var simpelt dette: Hvo er for, og hvo imod det nu bestaaende Kornlovs-System? Man havde gjort Distinction imellem den nuværende Kornlov og den, der var gaaen forud for samme. Han meente at de praktisk vare de samme. Den nuværende frembragte samme Virkning som den foregaaende. Hvad den havde haft til Diemeal at bevirke, nemlig for en ringe Afgift at tillade Kornets Indførsel i England, naar Landet trængte til det, havde den ikke bevirket. Siden denne Lov havde været i Virksomhed, var der fra Juli 1828 til December 1838 indført over 6,780,000 Quarters Korn. Meget af dette var blevet taget paa Dølag, og man skulde have troet en betydelig Deel af dette oplagte Korn var kommet ind i Landet mod en billig Afgift, idet nemlig Eierne gjemte for at undgaae prohibitive Afgifter, indtil Prisen steg saa høit at de kunde gjøre det. Men var det dette, Loven havde til

Diemeal. En af Medlemmerne havde været med i den angaaende denne Sag i 1821 nedsatte Committee, og han havde af ham hørt, at Lovens Hensigt var om muligt at bevirke en stadig Kornpris fri for Fluctuation; og kunde man vel et Dieblis troie paa, at dette var Lovens Hensigt? Ophavsmanden til Billen i 1827 havde sagt følgende om denne Sag: Det syntes ham ensteligst, at hvis der skulde være en Kornhandel, skulde den ledes efter samme Grundsætninger som enhver anden Handel. Det skulde om muligt forebygges, at den ikke blev udsat for pludselige Fluctuationer og modificeres saaledes, at den afgav tilstrækkelig Sikkerhed for, at Markedet hjemme ikke blev oversvømmet, medens der dog til samme Tid kunde sørges for at Landets Kornmangel blev tilfredsstillet, og Prisen skulde om muligt holdes paa et saadant Punkt, at den ikke som dengang var en bestandig Kilde til Uro, idet den vibrerede fra 55 S. til 65. Nu vilde han spørge, om disse Hensigter som Lovens Ophavsmand havde haft for Øie, vare opnaaede? Kunde noget Menneske et eneste Dieblis paastaae at det var Tilfældet? Nei, Fluctuationen i Kornpriserne havde siden Marts 1828 været større end maaskee mange Aar tidligere.

For at bevise denne Paastand henholdt han sig til et Document, som han havde i Haanden, og som indeholdt en Fremstilling af de højeste og laveste Kornpriser for Aaret 1828 til 1838. Heraf saaes, at i første halvte var den højeste Pris paa Kornet 76 S. og den laveste 51. I dette Aar havde der været en Difference af 49 Procent. I 1829 var den højeste Pris 75 S. og den laveste 55 S.; Difference 38 Procent. I 1830 højeste Pris 71 S. 11 P., laveste 55, Difference 35 Procent. I 1831 var Differencen 26 Proc.; i 1832 24, i 1833 40, i 1834 og 1835 22 Procent; i 1836 havde den højeste Pris været 60 S., den laveste 36, hvilket udgjør en Difference af 68 Procent. I 1837 højeste Pris 60 S., laveste 51, hvilket udgjør en Difference af 17 Procent, og i 1838 var den højeste Pris 78 S., og den laveste 52 S., Differencen 49 Procent. Saaledes havde der fra 1836 til 1839 mellem den højeste og laveste Pris været en Difference af 116 Procent.

I Henhold til dette Document, vilde han nu spørge, om man kunde sige om det Maal, man upaatvivleligt havde haft med Kornlovene, var blevet opnaaet? Det var saa langt fra, at de sidste Kornlove havde haft et saadant Resultat, at han toertimod kunde forfætte Huset, at der i de 10 Aar, forend Kornloven i 1828 blev sat igjennem, og folgelig under det gamle System ikke havde været saa stor Fluctuation i Kornpriserne, ja der havde ikke engang været halv saa stor Difference som under det nuværende System.

Han vilde nu betragte Spørgsmaalet fra det andet Synspunkt, nemlig med Hensyn til Landmandens, den simple Daglønners og Handelsmandens Interesse. Han paastod, at Kornloven, som den nu var, i hoi Grad var skadelig for enhver af disse Interesser. Først med Hensyn til Landmanden eller Jærteren. Vilde Nogen et Dieblis troe, at en saadan Fluctuation, som den forømmeldte, kunde have andet end skadelig Indflydelse paa Jærterens Interesse? Han opfordrede de Herrer af mødsat Mening til at erklære, af hvilke Grunde de vilde have, at Kornhandelen i England skulde drives paa en anden Maade end Handelen med Vin, Bomuld og andre Varer. Var der nogen Grund til den Forstjæl, nndtagen det skulde være for at frembringe en Ligelighed. Hvis det ikke var Tilfældet, hvad var da Grunden til at man gjorde Forstjæl mellem Kornhandelen og al anden Handel?

Med Hensyn til Daglønnerens Interesse, da var der neppe nogen Klasse, hvis Velfærd saa nøie ahang af Kornlovene, som de, der lede meest ved dem. Den eneste Ting, den agerdyrkende Daglønner kunde bringe til Tors, var hans Arbejde. Naar fremmedt Korn havde Indgang og Kornet altsaa blev billigt, vilde hans Lon være af større Værdi, og han paastod, at en Forandring i Kornlovene vilde bevirke, at Arbejde blev mere søgt, medens Arbejdernes Føde blev billigere i Pris; en større Ligelighed i Priserne vilde være Daglønneren til lige saa megen Gavn, som han lider ved Priserens Fluctuation. Det var en velbekendt Sag, at Daglønnerens Betaling ikke steg eller faldt ligesaa hurtigt og i samme Forhold som Fødevarernes Pris; det var endog gaaet saa vidt ved en pludselig Stigen af Kornpriserne, at han for sit Arbejde næsten kun erholdt samme Betaling da Kornet blev dobbelt saa dyrt, som fort Tid i Forveien, da hans Lon stod i rimeligt Forhold til Kornprisen; ingen Klasse kunde derfor se og ingen folte mere Virkningerne af Kornlovene end denne.

Et af de ædle Medlemmer havde sagt, at det var til den indenlandske Handel vi skulde vende Blikket, og at han ikke vilde se Landet offret for den udenlandske Handel. Det vilde han (Thomson) heller ikke; men han kunde fortælle den ædle Gentleman, at de Dage vare forbi, da man kunde sige, at vi ikke ahang af den udenlandske Handel. Det kunde have været godt nok for en hundrede Aar, ja for en halvsiendes eller siirfindstyve Aar siden; men nutildags gjaelder slikt Sprog ikke, da en saa stor Deel af Landets Befolkning aldeles ahang af den udenlandske Handel. (Hor, hor, hor). Han vilde ikke dermed sige, at den indenlandske Handel ikke var af

stor Bigtighed, men hvor mange Millioner Landsmænd levede ikke af den udenlandske Handel. Kjaedte den ædle Gentleman Værdien af vore Udførsler og Indførsler aarligen? Vi indføre aarlig for fem og tyve til tredive Millioner udenlandske Producter, og hvad han klagede over var, at vort nærværende Kornlovs-System opvakte Fjendskab mod os paa alle fremmede Markeder. (Fortsat.)

Lord Melbournes Tale om Kornloven. (Sluttet.)

Men naar han tog Hensyn til den Stilling, hvori vi nu befinde os, naar han tog Hensyn til vore store Interesser, naar han tog Hensyn til vort indvilligede Fianants, Handels- og Toldsystem, naar han tog Hensyn til de store Interesser, der bestjefte os, og Maaden, hvorpaa disse vare blevene nærede og opmuntrede, maatte han sige, at det som hans ædle Ven (Grev af Aberdeen) havde erklæret at være hans Hensigt med at undersøtte Grev Fitzwilliams Motion, af hvem Gjenstanden var bragt paa Bane — navnlig den fuldkomment at frigive vor Handel, lade de landøconomiske Interesser uden nogen som helst Beskyttelse og til samme Tid opheve enhver i Handels- og Industriens Interesse paabudne Beskyttelsestold, tog han Gud til Vidne paa, at han ansaae dette Forslag for det ubestridelige og uanvittigste, han nogensinde havde hørt. (Stærkt Bisald.) Den egentlige Sandhed var den, at i det Fabrikanternes tilsende-gave deres Beredvillighed til at give Slip paa den dem ved Lovgivningen hjemlede Beskyttelse, stolede de trygt paa, at dette dog ikke vilde skee. "Vort," sige de, "med al Beskyttelsestold, vi trænge ikke til Beskyttelse; vi behøve ikke Eder som et Stjold for vor Handel og vore Fabrikker." Dette er nu meget godt; det seer liberalt nok ud; ja det synes at være Udelmodigheden selv; men til samme Tid som de udtale sig saa liberalt og udelmodigt, vide de heelt vel, at der er Noget, som hedder det offentlige Statskammer, som maa fyldest, og at den Told, som tjener dem til Beskyttelse og som de foregive at ringeagte, nødvendigtvis maa beholdes for Indtægternes Skyld. (Hor, hor!) Fabrikanternes kunde derfor ganske trygt lade Brag paa disse Afgifter og erklære sig villige til at give Slip paa dem. (Hor!) Hans ædle Ven sagde, "naar vi modtage en stor Mængde Korn fra fremmede Lande, vilde vi see hvor stor Interesse disse vilde have af at brodsede os. Mon deres Regjering nogensinde ved Udførselstold vilde kunne være istand til at forhindre det; eller er det rimeligt, at Nationerne selv vilde tillade dem at gjøre det?" Men deres Herligheder erindre sig blot de Tider, hvori de have levet, lad dem erindre sig hvad de have seet. (Hor, hor, hor!) Han (Lord Melbourne) vidste ikke hvad der kunde skee, hvad der kunde blive gjort, hvad der kunde indtræffe ved andre Magters, andre Menneskers Løner, Voldsomhed eller sjenkelige Lidensfader. (Bisald.) Hvo vilde vel i 1792 have troet eller drømt at skulle see Decretterne fra Mailand eller Berlin, (Bisald) eller at skulle opleve de Forholderegler, Bonaparte anvendte, denne samvittighedsløse Brug af ethvert Middel, der stod i hans Magt, for at odelægge dette Land? (Bisald.) Efter hans (Lord Melbournes) Mening, var det en Urimelighed at gjøre en talrig Befolknings Forsyning med Føde for en stor Deel ahangig af fremmed Tilførsel; (Bisald) han ansaae det toertimod for klogere og visere, at opoffre Noget af Handels- og Fabrikernes Flor for den nationale Sikkerhed og Uafhængighed (stærkt Bisald.) Dette var hans bestemte, afgjorte Mening om denne Gjenstand (gjentaget Bisald), og han tvivlede stærkt paa, om de ikke vilde handle meget uklogt og ufornuftigt, ved ikke at have dette for Øie, selv om man derved skulde opoffre Noget, som ellers kunde bidrage til Foregelsen af vor Capital og Udvikelsen af vor Handel. (Bisald.) Han var fuldkomment enig i det af hans ædle Ven paa den anden Side af Huset Anførte. Han var ingenlunde en blind Tilhænger af de nu bestaaende Kornlove; men alle Partier maatte dog indsee og tilstaae, at en Forandring i og for sig er et stort Under. (Bisald.) Deres Herligheder vidste alle, hvilken Indflydelse den vilde have paa Salget af Jordegods, paa Overdragelse af Jordegods, paa Forbedringer af Jordegods, paa alle Interesser med Hensyn til Jordegods. Han for sin Deel vilde derfor ikke leetelig tilføje nogen Forandring inden han var overtydet om, at den vilde være til det Bedre og det i den Grad, at de skadelige Følger af en saadan Forandring derved vilde kunne opvies. (Hor, hor!) Med Hensyn til den af hans ædle Ven (Grev Fitzwilliam) foreslaaede Resolution vilde han afgive sit Votum for, at der maatte blive stemmet mod dens Antagelse. (Bisald.) Han havde heller seet, at den ædle Hertug havde oplasket det forrige Spørgsmaal, som Planen først havde været; forbi man upaatvivleligt i disse Maader vilde komme i en vanskelig Stilling ved at antage en Resolution, hvorfra Fakta ikke vare beviste. Tillige belysnede han sig ikke meget om, fra hvilken Side af Huset Spørgsmaalet fremsortes, og da han ikke ansaae Resolutionen for at være gavnlig, vilde han give den ædle Hertug sin Stemme, dersom han vedblev at oplaste det forrige Spørgsmaal. (Bisald.) Han var af den Formening, at den af hans ædle Ven foreslaaede Resolution forlæstede den nu bestaaende Lov uden at sætte Noget i Stedet for den. Han havde desuden Adskilligt at indvende mod Affættel-

Species I pr. Avance.
Danſt groſ Courant 124½.
Apc 3 Eſt. 128½.
Statſpavirer.
Danſt-englſke 3 pGt. 72½ h 72.
" " (Oblig. raa 100 £) 72½ h 72.